

ת"פ 26529/09/17 - מדינת ישראל נגד חאלד אלהווא

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26529-09-17 מדינת ישראל נ' אלהווא

בפני
בעניין: כבוד השופט ארנון איתן
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חאלד אלהווא

הנאשם

גזר דין

רקע והליכים קודמים:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו ובמסגרת הסדר טעון בעבירה של הסעת תושב זר השוהה בישראל שלא כדין, עבירה לפי סעיף 12 א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952. בין הצדדים לא הייתה הסכמה לעניין העונש. בטרם תישמע פרשת העונש הורה בית המשפט על הגשת תסקיר מבחן בעניינו של הנאשם.

2. על פי הנתען בכתב האישום בתאריך 30.3.15 בשעה 15:10 או בסמוך לכך, הסיע הנאשם ברכבו מ.ר. 7492257 מאזור יהודה ושומרון לכיוון תחום מדינת ישראל, שתי תושבות האזור שפרטיהן: שרוק מסלם ואלהם מסלם במחסום א-זעיים נעצר הרכב בעמדת הבידוק.

3. לנאשם רישום פלילי הכולל שתי עבירות קומות, אחת מהן דומה לתיק דנן, בגינה נדון לצן של"צ בהיקף 350 שעות, צו מבחן ורכיבי ענישה נוספים.

4. ביום 25.8.19 הוגש תסקיר בעניינו של הנאשם אביא מתוכנו בתמצית. הנאשם כבן 55 נשוי ואב לשישה ילדים בגילאי 13-26. הנאשם עבד לאורך השנים באופן שאינו קבוע בתחום הבניה, אך מזה כ-12 שנה אינו מועסק, נוכח מצב בריאותי ירוד. הנאשם סובל מסכרת, לחץ דם ובעיות לב בגין נותח לפני שנתיים. הנאשם נישא לפני כ-29 שנים ותיאר בפני שרות המבחן קשר תקין עם אשתו וילדיו.

עוד צוין, כי במהלך שנת 2016 ובמסגרת הליך קודם שהתנהל נגדו, הופנה הנאשם לשרות המבחן על רקע

התמכרותו לאלכוהול, ושולב לאבחון וטיפול בעמותת אפש"ר. הנאשם סיים את התהליך הטיפולי במסגרת צו מבחן שהוטל עליו, אך ציין בפניהם כי לאחר הטיפול צרך אלכוהול ועישן סיגריות באופן אינטנסיבי. הנאשם הוסיף כי לאחר ניתוח לב שעבר לפני כשנתיים פסק מכך. הנאשם שלל צריכת אלכוהול מצדו או שימוש בסמים.

בהתייחס לביצועה של העבירה צוין, כי הנאשם נטל אחריות על ביצועה והביע חרטה. על פיו, היה מצוי בקשר זוגי עם האישה אותה הסיע כאשר במועד האירוע רצה להביאה לביקור בביתו. להתרשמות שרות המבחן לנאשם קווי אופי וכוחות אגו מוחלשים, כאשר במשך השנים התקשה להפנים את תוצאות מעשיו והשלכותיהם. צוין, כי במשך השנים סבל הנאשם משימוש לרעה באלכוהול, ואף לאחר טיפול שקיבל, התקשה להפנים תובנות שקיבל בטיפול ולהימנע משתייה לאורך זמן. הוסף, כי לצד נטילת אחריות על מעשיו ונכונות לשינוי באורחות חייו, מתקשה הנאשם להכיר בחומרתם ובהשלכותיהן. הנאשם שלל צורך בטיפול ומעקב בתחום התמכרותו וציין כי במשך שנתיים נמנע משתיית אלכוהול.

בתסקיר התייחסות לגורמי הסיכון בהם: התמכרותו של הנאשם בעבר והעדר מידע מספיק אודות מצבו כיום, פער בין רצונו המילולי למעשיו בפועל, חוסר יציבות תעסוקתית לצד מצב בריאותי ירוד וכן התנהלות שולית בשנים האחרונות. מנגד, ובבחינת גורמי סיכוי צוין, כי הנאשם נטל אחריות על מעשיו והביע רצון להימנע מהתמכרות חוזרת לאלכוהול. נוסף לכך מאז הטיפול שנערך במסגרת שרות המבחן לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. נוכח זאת ממליץ שרות המבחן על הטלת צו של"צ בהיקף נרחב של 250 שעות.

תמצית טיעוני הצדדים:

5. המאשימה הפנתה לעובדה כי המדובר בנאשם יליד 1963 שלחובתו שתי הרשעות קודמות, אחת מהן בעבירה דומה. צוין, כי הערכים שנפגעו ממעשיו של הנאשם נוגעים בפגיעה בביטחון המדינה וריבונותה להחליט מי יבוא בשעריה, כמו גם פגיעה בסמכותה וחובתה לשמור על גבולותיה מפני כניסה ושהייה שלא כדין. עוד צוין, כי הנאשם נטל אומנם אחריות בשרות המבחן אך מגלה נכונות מילולית בלבד לשינוי אורחות חייו. בהתייחס למתחם הענישה צוין, כי הוא נע על הציר שבין חודש מאסר ועד לשישה חודשים שיכול וירוצו על דרך עבודות השירות, זאת לצד מע"ת, קנס ופסילת רישיון. נוכח העדר התאמה לביצוע העונש בדרך של עבודות שירות, עתרה המאשימה להטלת 3 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית.

6. ההגנה ציינה כי אין מקום בנסיבות המקרה להטיל על הנאשם מאסר, ויש להסתפק בהטלת מאסר צופה עתיד ולכל היותר צו של"צ כפי שהומלץ. ההגנה חלקה על מתחם הענישה שהוצג על ידי המאשימה, וציינה כי חלקו התחתון של המתחם הינו מאסר על תנאי, ודאי בנסיבות בהן הסיע הנאשם אל שטחי ישראל אישה המוכרת לו באופן אישי ואת בתה. הסנגור הפנה לחלופי הזמן מעת ביצוע העבירה ובעיקר לעובדה, כי תיק זה הינו ישן לתיק בו הוטל על הנאשם צו של"צ וכן מבחן. לדבריו, אף אם הנאשם היה מצרף תיק זה לתיק הקודם, מסגרת הענישה לא הייתה שונה. הוסף, כי העדר התאמתו של הנאשם לביצוע העונש על דרך עבודות השירות נעוץ במצב רפואי מורכב של הנאשם וריבוי מחלות מהן הוא סובל, ובנסיבות אלו אין מקום להחמיר עמו. נוכח זאת, עתרה ההגנה להטלת מאסר על תנאי ולכל היותר צו מבחן בשילוב מע"ת.

מתחם העונש ההולם:

7. הערך המוגן שנפגע בעבירה של הסעה או ניסיון הסעה של תושב זר, הינו השמירה על גבולות המדינה, ועמידה על זכותה של המדינה לקבוע מי הם הרשאים להיכנס לשטחה. בצד עבירה זו עונש מאסר למשך שנתיים. בחינת נסיבות ביצועה של העבירה מלמד כי ממעשיו של הנאשם לא נשקף סיכון ביטחוני הואיל והסיע לתוך שטחי ישראל אישה אתה היה מצוי בקשר זוגי. באשר לענישה הנוהגת הרי שבחינת רמת הענישה הנוהגת בפסיקה מלמדת, כי במקרים דומים, וביחס לעבירת הסעת שוהה בלתי חוקי, בהם דובר ברף חומרה שאינו גבוה, נגזרו עונשים שכללו ענישה מוחשית ללא רכיב של מאסר ועד מאסר קצר בפועל, אשר יכול וירוצה על דרך עבודות השירות.

(ראו: עפ"ג (מחוזי ב"ש) 58809-10-13 אבו מחארב נ' מדינת ישראל (1.1.14), ת"פ 64069-12-12 מדינת ישראל נגד כרישאת (11.11.13), ת"פ 59838-12-12 מדינת ישראל נגד אלצראיעה (9.12.13), ת"פ 30626-08-13 מדינת ישראל נגד בדיר (10.9.14), ת"פ 23829-01-13 מדינת ישראל נגד סיד אהמד ((3.3.15)).

סטייה מהמתחם בשל שיקולי צדק

8. במקרה דנן קיימות נסיבות חריגות אשר מצדיקות סטייה ממתחם הענישה לקולא. ער אני לכך כי נסיבות אלו אינן בגדר הליך שיקום אותו עבר הנאשם במסגרת הליך זה, כפי שנדרש הדבר בתיקון 113 לחוק העונשין, אך קיימים מקרים חריגים, וסבורני כי זהו אחד מהם, בהם ראוי לסטות ממתחם העונש בשל שיקולים של צדק. ראשית, בשנת 2016 בגין ביצוע עבירה דומה משנת 2014, נדון הנאשם לצו של"צ בהיקף נרחב וצו מבחן לאחר שסיים הליך טיפולי מוצלח ומשמעותי במסגרת שרות המבחן. את העבירה בתיק דנן, ביצע הנאשם טרם השתלבותו בהליך הטיפולי. בנסיבות אלו, וככל והנאשם היה מצרף תיק זה לתיק בו נדון, ניתן להניח כי מסגרת העונש לא הייתה נפרצת אל עבר רכיב של מאסר, עונש לו עותרת המאשימה כעת. שנית, מאז ביצוע העבירה חלפו למעלה מארבע וחצי שנים, ומאז התיק עליו נדון, במסגרתו השלים כאמור את ההליך הטיפולי בשרות המבחן לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. בכך יש כדי להצביע על שינוי חיובי אותו עבר הנאשם בהתנהלותו לאחר הטיפול, על אף מעידות אותן תיאר מיוזמתו בפני שרות המבחן. שלישית, התיק שבפנינו הוגש בחלוף כשנתיים וחצי מעת האירוע. רביעית, על פי חוות הדעת שהוגשה בעניינו של הנאשם, הוא אינו כשיר לביצוע עונש מאסר על דרך עבודות השירות, עקב מצבו הרפואי. נוכח הרשעה דומה נוספת (משנת 2016) יחייב הדבר בהכרח, הטלת עונש מאסר בפועל זאת בהתאם למתחמי הענישה. נוסף לכך, תסקיר שרות המבחן כולל המלצה חיובית לענישה בדרך של צו של"צ. במצב דברים זה, בו לאניתן לשבץ את הנאשם לעבודות שירות מפאת מצבו הרפואי, אין זה ראוי להאשים את הנאשם במעורבותו במעורבותו (ראו: 4456/14 קלנר ואח' נגד מדינת ישראל (29.12.15), ע"פ 1/09 אסרף נגד מדינת ישראל (17.3.10), ע"פ (י"ם) 2208/10 גולדציאן נ' מדינת ישראל (21.10.15)). נוכח זאת, ישנו מקום לסטות ממתחם העונש לקולא במקרה דנן.

גזירת העונש המתאים לנאשם:

9. בגזירת העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות: הנאשם כבן 55 אב ל-6 ילדים בטווח בגילאים 13-26. הנאשם נטל אחריות בבית המשפט ואף בפני שרות המבחן והביע חרטה על מעשיו. הנאשם סובל מבעיות רפואיות כפי שפורט בתסקיר ובחוות הדעת, ומצב בריאותו ירוד. הנאשם הינו מובטל ומסתייע באחיו בהיבט הכלכלי. לנאשם רישום פלילי הכולל שתי הרשעות קודמות, אחת מהן דומה לתיק דנן, אך מאז התהליך הטיפולי אותו סיים במסגרת שרות המבחן, לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. הנאשם ביטא רצון בפני שרות המבחן לניהול אורח חיים תקין.

10. באיזון בין השיקולים השונים ישנו מקום לגזור על הנאשם עונש הכולל צו של"צ בהיקף שעות מצומצם מזה עליו המליץ שרות המבחן, זאת לצד עונשים נלווים.

אשר על כן אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר על תנאי למשך שלושה חודשים אותו לא ירצה אלא אם יעבור תוך שלוש שנים מהיום על העבירה בה הורשע.

ב. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 5000 ₪ זאת למשך 3 שנים להימנע מהעבירות אותן ביצע. לא יחתום בתוך 14 יום על ההתחייבות יאסר לתקופה של 10 ימים.

ג. צו של"צ בהיקף 80 שעות בהתאם לתוכנית שתוכן על ידי שרות המבחן בתוך 21 יום ותוגש לאישור בית המשפט.

ד. פסילה מלקבל או מלהחזיק ברישיון נהיגה למשך 3 חודשים וזאת על תנאי למשך שנתיים שלא יעבור על העבירה בה הורשע.

על רקע מצבו הכלכלי של הנאשם אמנע מהטלת קנס. נוכח חלוף הזמן מעת האירוע לא מצאתי גם מקום להורות על פסילה בפועל.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, ח' חשוון תש"פ, 06 נובמבר 2019, בנוכחות ב"כ המאשימה, הנאשם ובא כוחו.

עמוד 4

כל הזכויות שמורות לאתר פסקי דין - verdicts.co.il ©

